

i Udlandet. Thi ved denne Lejlighed blev der jo aabnet Adgang for fremmede Lande til at faa registreret kollektive Varemærker, og hvis jeg ikke fejler, blev denne Beslutning netop truffet væsentlig paa Foranledning af den danske Repræsentant ved denne Lejlighed, Departementschef Clan. Men i Modsætning til de andre Lande, der stod fælles om denne Beslutning, har Danmark ikke ratificeret Washington-Konferencens Beslutning, og dette synes egentlig noget ejendommeligt, naar den væsentlig blev til ved Indflydelse fra dansk Side. Men denne Sag rummer yderligere en Realitet, nemlig den, at vi ved en Ratifikation af Washington-Beslutningen vil have fri Adgang til at faa Lurmærket beskyttet i de paagældende Lande, idet man nemlig derved faar tilvejebragt Forudsætningerne for den Gensidighed, som kræves; alle disse Forhold er ordnede med denne Ratifikation. Dette tillader jeg mig at anbefale til den højtærede Landbrugsministers Overvejelse.

Endnu har jeg kun at anføre et Par Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om vor Tilslutning til Madrid-Konventionen. Den højtærede Minister henpegede paa, at der i denne Sag er, hvad jeg jo maa paa-skønne, foretaget positive Skridt, idet Sagen er gaaet fra Landbrugsministeriet til Udenrigsministeriet, derfra til Handelsministeriet og derfra atter henvist til Registratør. Overfor denne noget komplicerede Optakt turde der maaske være Anledning til, at befrygte, at der forestaar denne Sag en noget trang Vej. I øvrigt indeholdt den højtærede Landbrugsministers Svar — det maa jeg erkende — de mest fyldestgørende Oplysninger, der under de Omstændigheder kunde gives. Den højtærede Minister sagde, at denne Sag var i bedste Gænge. Jeg maa sige, at jeg kom uvilkaarligt til at tænke paa, at da jeg i Fjor rejste dette Spørgsmaal her i Tinget udtalte den daværende Handelsminister, at nu skulde Sagen blive Genstand for velvillig Undersøgelse. Jeg kan sige det samme, som det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) udtalte i Gaar, da han havde været ude for et lignende Tilfælde; heller ikke jeg mærkede nogen positiv Frugt af den paagældende velvillige Undersøgelse. Under saadanne Omstændigheder fristes man un-

dertiden til, naar man i øvrigt er indstillet med Sans for Livets Realiteter, at anlægge det Synspunkt: lidt mindre Velvillie og lidt flere positive Frugter vilde være at foretrække — i saa Henseende i Overensstemmelse med den pladssøgende, der i sin Annonce skrev: Der ses mere paa en stor Løn end paa en god Behandling.

J. Pedersen: Til de Ytringer, den højtærede Finansminister i Gaar henvendte til mig, har jeg et Par Bemærkninger at gøre. Den højtærede Finansminister mente, at min Tale maaske vilde have faaet en anden Tone, dersom vi til Finansminister enten havde haft et Medlem af Højre eller den Finansminister, vi havde i Fjor, og som den højtærede Finansminister erkendte, jeg har al Grund til at være tilfreds med. Jeg ved ikke, hvoraf den højtærede Finansminister drager den Slutning, at min Tone vilde have været en anden, for det kan ikke være noget; han har erfaret. Jeg udtalte mig i Fjor om væsentlig de samme Forhold som i Aar, nemlig om den manglende Paapasselighed ved Anvendelsen af Statens Penge, og gjorde det i ganske samme Tone som i Aar, uanset, at den Finansminister, vi den Gang havde, var en anden end den, vi har i Aar. Jeg kan kun forklare mig den højtærede Finansministers Opfattelse deraf, at han mener, at Finanslovbehandlingen altid maa have en politisk Karakter, og jeg ser ogsaa, at han føjede til, at hvis han var i Opposition, vilde det dog heller ikke have været vanskeligt for ham at finde lignende Indvendinger at gøre mod det forelagte Budget som dem, der er gjorte. Men jeg har altsaa ikke set det fra den Side, jeg mener, at den politiske Behandling af Finansloven hører særlig hjemme i Folketinget. Her mener jeg, at man skal se Sagen fra et noget andet Synspunkt, og det har jeg gjort. Dernæst udtalte den højtærede Finansminister, at han forstod ikke, hvorledes man skulde bære sig ad, naar man ikke maatte bruge Pengene til Nybevillinger i de gode Tider, i de daarlige Tider kunde man jo ikke gøre det, og han lagde mig i den Henseende den Udtalelse i Munden, at man særlig skulde vogte sig for Nybevillinger i de gode Tider. Men det er ikke nogen ganske korrekt